

5 291280 000698

29/12/19 ΜΕ ΤΟΝ
ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟ
ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
ΜΕΤΑ ΣΤΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ
ΠΡΟΣ 2,50€

Ο ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

2020

ΕΤΟΣ ΟΡΟΣΗΜΟ
ΤΑ ΕΠΟΜΕΝΑ ΒΗΜΑΤΑ ΣΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ,
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΕΝΕΡΓΕΙΑ, ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ
ΚΑΙ ΤΑ ΑΛΛΑ ΜΕΓΑΛΑ ΘΕΜΑΤΑ

100+
ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΙΑΜΟΡΦΩΤΕΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΓΝΩΜΗΣ

ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

Η προσφυγή κατά της Τουρκίας στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης

Η Κυπριακή Δημοκρατία επιχειρεί αυτή τη στιγμή να αρχίσει δικαστική διαδικασία κατά της Τουρκίας στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης σε σχέση με τις παράνομες γεωτρήσεις της Τουρκίας και την οριοθέτηση των ΑΟΖ των δύο χωρών.

Η κυβέρνηση διά του υπουργού Εξωτερικών δήλωσε ότι αποστάθηκε μονομερώς στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης «με την ελπίδα ότι στη συνέχεια η Τουρκία θα απαντήσει θετικά και θα έρθει κι αυτή ώστε να οριοθετήσουμε τις ΑΟΖ μας». Ξεκαθάρισε δε ότι χωρίς τη συναίνεση της Τουρκίας δεν μπορεί να προχωρήσει η δικαστική διαδικασία.

Η τελευταία αναφορά είναι ορθή αφού το Διεθνές Δικαστήριο για να εκδικάσει διαφορά μεταξύ δύο κρατών πρέπει πρώτα να ικανοποιηθεί ότι αυτά έχουν αποδεχθεί τη δικαιοδοσία του. Αυτό πηγάζει από μια θεμελιώδη αρχή του διεθνούς δικαίου που ορίζει ότι τα κράτη είναι κυρίαρχα και δεν μπορεί να τους επιβληθεί ο τρόπος επίλυσης των διαφορών τους. Το Διεθνές Δικαστήριο θα θεωρήσει δε ότι δύο κράτη έχουν αποδεχθεί τη δικαιοδοσία του σε μια από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

A) εάν έχουν και τα δύο αναγνωρίσει τη γενική δικαιοδοσία του

B) εάν έχουν υπογράψει συνυποσχετικό για την παραπομπή συγκεκριμένης διαφοράς τους ενώπιον του

Γ) εάν τα δύο κράτη έχουν υπογράψει κάποια διεθνή συνθήκη η οποία προβλέπει την υποχρεωτική παραπομπή στο Διεθνές Δικαστήριο οποιασδήποτε διαφοράς σε σχέση με τους όρους της

Στην περίπτωσή μας δεν ισχύει, μέχρις στιγμής τουλάχιστον, οποιοδήποτε από τα πιο πάνω. Ένδειξη δε για το τι προβλέπεται να πράξει η Τουρκία μας δίνει η στάση που τήρησε σε παρόμοια προσφυγή που καταχώρησε εναντίον της η Ελλάδα στο ίδιο δικαστήριο το 1976 και που αφορούσε διένεξη των δύο χωρών σε σχέση με την υφαιλοκρηπίδα στο Αιγαίο.

Η Τουρκία δεν έλαβε μέρος στην εν λόγω διαδικασία και απλά έστειλε στο Διεθνές Δικαστήριο μια σύντομη επιστολή στην οποία δήλωνε ότι αμφισβητούσε τη δικαιοδοσία του να εκδικάσει τη διαφορά. Από την πλευρά της η Ελλάδα με πεπτομερές γραπτό υπόμνημα που κατέθεσε μέσω των συνηγόρων της ενώπιον του δικαστηρίου υποστήριξε ότι το δικαστήριο είχε δικαιοδοσία για δύο λόγους. Πρώτον λόγω του γεγονότος ότι και οι δύο χώρες είχαν προσυπο-

Η έκβαση παρόμοιας προσφυγής που καταχώρησε η Ελλάδα το 1976

Μενέλαος Κυπριανού
Δικηγόρος, συνεταιρός
Michael Kyprianos & Co LLC

γράψει σχετική συνθήκη (τη Συνθήκη της Γενεύης του 1928 για την Ειρηνική Διευθέτηση Διαφορών). Και δεύτερον λόγω του ότι είχαν εκδώσει από κοινού σχετικό δελτίο Τύπου την 31η Μαΐου 1975 με το οποίο (σύμφωνα πάντοτε με τους ισχυρισμούς της Ελλάδας) η Τουρκία θα πρέπει να θεωρηθεί ότι αποδέχθηκε τη δικαιοδοσία του δικαστηρίου.

Το Διεθνές Δικαστήριο εξέφρασε αρχικά τη λύπη

κρίνοντας ότι πράγματι στερείτο δικαιοδοσίας να εξετάσει την υπόθεση η οποία ως εκ τούτου δεν προχώρησε περαιτέρω.

Σχετικό βεβαίως είναι και το ερώτημα ποιαν ισχύ θα έχει στην περίπτωσή μας τυχόν απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου ακόμη και εάν η Τουρκία, με τον ένα ή άλλο τρόπο, αποδεχθεί τη δικαιοδοσία του.

Στον Καταστατικό Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών προβλέπεται ρητά ότι οι αποφάσεις του Διεθνούς Δικαστηρίου είναι «δεσμευτικές». Στην πράξη όμως εάν ένα μέρος δεν συμμορφωθεί με κάποια απόφαση αυτό που μπορεί το άλλο μέρος να κάνει είναι να προσφύγει στο Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών. Το οποίο, με τη σειρά του, μπορεί να προβεί σε «ουστάσεις» ή να «επιβάλλει μέτρα για να

Στον Καταστατικό Χάρτη του ΟΗΕ προβλέπεται ότι οι αποφάσεις του Διεθνούς Δικαστηρίου είναι «δεσμευτικές», όμως στην πράξη εάν ένα μέρος δεν συμμορφωθεί, αυτό που μπορεί το άλλο μέρος να κάνει είναι να προσφύγει στο Συμβούλιο Ασφαλείας

του που η Τουρκία δεν έλαβε μέρος στη διαδικασία και που αρνήθηκε να υποβάλει γραπτώς και με τεκμηριωμένο τρόπο τις θέσεις της. Σημείωσε όμως ότι ήταν παρά ταύτα υποχρεωμένο από μόνο του (ex proprio motu) να εξετάσει πρώτα αν είχε δικαιοδοσία προτού προχωρήσει στην εξέταση της ουσιαστικής διαφοράς. Στη συνέχεια αποφάσισε, με 12 ψήφους υπέρ και 2 κατά, υπέρ της Τουρκίας

υπάρξει συμμόρφωση με την απόφαση» (άρθρο 94 του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών).

Στην περίπτωσή μας όμως η πραγματικότητα δυστυχώς είναι ότι η Τουρκία ούτως ή άλλως επιδεικνύει παντελή έλλειψη σεβασμού τόσο προς αποφάσεις διεθνών δικαστηρίων όσο και προς αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών χωρίς να έχει οποιοδήποτε ουσιαστικό αντίκτυπο.

